

РЕШЕНИЕ

№ 323

гр. Смолян, 28.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СМОЛЯН в публично заседание на тридесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Райна Русева

при участието на секретаря Татяна Кишанова
като разгледа докладваното от Райна Русева Гражданско дело №
20225440100045 по описа за 2022 година

За да се произнесе, взе предвид следното:

В исковата си молба ищецът Д. К. Х. твърди, че ответникът А. И. Г. бил назначен в „* БГ“ ЕООД като работник строителство на обект “*” гр. * през 2017 година, на който обект технически ръководител бил ищецът Д. К. Х..

Като такъв ищецът бил натоварен с извършване на плащанията в дружеството. Твърди, че в изпълнение на тези си задължения същият заплатил лично на ответника на два пъти съответно на 10.11.2017 година сума от 5 125 лева и на 19.11.2017 година сума в размер на 3000 лева, или общо получената от ответника А. И. Г. сума е в размер на 8 125 лв. /осем хиляди сто двадесет и пет лева/. За получаването и на двете плащания ответникът се е подписал лично. Тази сума А. Г. е следвало да предаде и изплати на наетите в дружеството „* БГ“ ЕООД работници - *, * * и * * и на себе си като трудово възнаграждение за извършената от всички тях работа за обекта “*” гр. * за месец октомври и месец ноември 2017 година, но той не е направил това.

В резултат на не предаването на тези пари на посочените лица, срещу „* БГ“ ЕООД са били заведени дела /гр. д № 18256/2018г. на ПРО I гр. с-в, потвърдено с решение № 215/ 11.07.2019г. по в.гр.д.№ 1374/ 2019г. по описа на ПОС - IX в.гр.с-в, гр.д.№ 7945/2020 на ПРС, в.гр.д.№ 1526/2021 на ПОС, гр.д.№ 3726/2020 на Г1РС, в.гр.д.№ 275/2021 на ПОС/ за изплащане на трудовите възнаграждения за месеците октомври и ноември 2017 год., като дружеството е било окончателно осъдено да плати още веднъж предадените суми за трудови възнаграждения на ответника А. И. Г. и останалите лица за посочения период.

След това „* БГ“ ЕООД е завело дело срещу ответника А. И. Г. за връщане на недължимо платените му суми, но дружество е загубило окончателно делото, като е прието, че липсват доказателства сумите, заплатени на ответника А. И. Г. да са такива, собствени на „* БГ“ ЕООД.

Така сумите са се оказали неоснователно платени от страна на дружеството,

като същото е загубило от патримониума си общо 8 125 лв. /осем хиляди сто двадесет и пет лева/.

При изложената хронология и вследствие на неоснователно дадените пари от дружеството на два пъти, един път чрез ищеца Д. Х. и втори път по силата на съдебните решения, „* БГ“ ЕООД е изпратил на ищеца Д. Х. /който е получил от счетоводството на дружеството сумата, предадена на ответника от 8125 лв./ покана за възстановяване на горепосочената сума в касата на „* БГ“ ЕООД. Покана е получена от ищеца на 02.08.2021 год.

И тъй като ищецът Д. К. Х. няма разходно-оправдателен документ за отчитане на получените от счетоводството на дружеството суми и след като по силата на съдебните решения тези суми не са изплатени за възнаграждения на посочените работници, то ищецът не е изплатил сумата в качеството си на представител на дружеството сумите. Ето и защо с цел да избегне съдебна отговорност, която ще увеличи размера на дълга му, Д. Х. е възстановил сумата в общ размер на 8 125 лв. /осем хиляди сто двадесет и пет лева/ в касата на „* БГ“ ЕООД на 14.09.2021 г., за което има издадена квитанция към ПКОН№ 7/14.09.2021г.

След това ищецът Д. Х. отправил покана към ответника А. И. Г., която е получена от него на 26.11.2021г. за възстановяване на недължимо получените от Г. суми в общ размер на 8 125 лв. /осем хиляди сто двадесет и пет лева/, за което има надлежно съставени и подписани от ответника документи, за което не е налице никакво правно основание за даването ѝ и с която сума ответникът се е обогатил неоснователно за сметка на ищеца.

В отговор на поучената покана обаче вместо ответникът Г. да се ангажира със срок, в който ще погаси недължимо дадената му сума, същият заявил, че няма да я плати, без да се ангажира с доказателства, аргументи, обяснение или мотиви за основанието, на което е взел тези пари. Същият не отрича, че е взел парите, но заявява, че няма как да я плати.

Налице е обогатяване на ответника със сумата от 8 125 лв., която е получил без правно основание от ищеца, с която сума същия е обеднял, като е налице категорична връзка между обедняването и обогатяването, т.е. налице е разместване на блага, при което ответникът се е обогатил неоснователно до размера на обедняването на ищеца.

Предвид изложеното е предявен иск за осъждане на ответника А. И. Г. да заплати на ищеца Д. К. Х. сумата в размер на 8 125 лева, платена без основание, с която ответникът неоснователно се е обогатил, ведно със законната лихва, считано от подаване на исковата молба 20.01.2022г. до окончателното ѝ изплащане.

В съдебно заседание исковете се поддържат от процесуалния представител на ищеца адв.*. Представя писмена защита.

За ответника претенциите се оспорват от процесуалния му представител адв.*. Представя се и писмена защита.

С внесения в срока по ГПК отговор от ответника А. Г. се прави възражение за недопустимост на предявения иск. Както ищецът посочва, между „* БГ“ ЕООД и А. И. Г. се е водил съдебен спор с предмет същата сума в размер от 8125лв, основан на същите обстоятелства, каквито се излагат по спора и на същото основание - гр. дело №20591/18г. по описа на РС Пловдив. Спорът е приключил с влязло в законна сила съдебно решение, с което и установено по отношение на „* БГ“ ЕООД, че А. Г. не дължи процесните суми. Силата на пресъдено нещо се простира единствено над диспозитива на решението, при идентичност на страните и спорното право. Но в настоящия случай претенцията на ищеца, според изложеното в исковата молба, се основава на обстоятелството, че „* БГ“ ЕООД, чрез него, е заплатило на А. Г. сумата в

размер от 8 125 лв без основание. Налице е пълна идентичност между предмета на делото, по което е постановено влязлото в сила решение и правоотношението, което се въвежда в настоящия спор. Ответникът счита, че съдът трябва да се съобрази със силата на присъдено нещо на влязлото в сила решение по причина, че когато се разглежда правен спор, в който по обуславящо спора правоотношение е налице влязло в сила решение, съдът е длъжен да го зачете.

По същество, в отговора се поддържа становище за неоснователност на иска.

Ответникът признава обстоятелството, че в периода месец октомври-декември 2017г. е работил по трудово правоотношение в „* БГ“ ЕООД на длъжност „работник строителство“, както и че ищецът Х., доколкото му е известно, бил технически ръководител на обекта. Признава също обстоятелството, че в периода месец октомври-декември 2017г. са работили на обект „*“-гр. *.

Извън тези обстоятелства, ответникът сочи, че изложението не отговаря на действителните факти. Процесните суми, видно от представеното от ищцовата страна писмено доказателство за получаването им, не представляват платени трудови възнаграждения. Представляват плащания за извършени и предстоящи да бъдат извършени строително-монтажни дейности /авансово плащане/, според направена калкулация и разценка. Тези дейности са били възложени на Г., *, * и * извън трудовите им задължения.

Не отговаря на истината твърдението, че процесните суми са представлявали трудови възнаграждения за месеците октомври и ноември 2017г. за Г., *, * и *. Видно от представените от ищеца писмени доказателства- Решения по гр. дело №18256/18г., гр. дело №7945/2020г., гр. дело №3726/2020г. по описа на Р С Пловдив, трудовите възнаграждения, които дружеството е осъдено да им заплати са в размер на 460лв за всеки, каквато е била претенцията им, и единствено за месец октомври 2017г. Възнаграждението им за месец ноември 2017г. е било изплатено и не е било предмет на спор.

Трудовите възнаграждения на четиримата не възлизат на сумата в размер от 8 125лв. Дори да се включат възнагражденията за месец ноември, сумата, на която възлизат трудовите възнаграждения на четиримата, е в общ размер от 3 680лв. Този факт, както и описаната калкулация в документа-разписка, показващ какви суми ще се изплатят за вид дейност и обем работа, дискредитират тезата на ищеца изначално.

Не отговаря на истината твърдението, че Г. не е предал следващите се суми на останалите. Четиримата са работили заедно като бригада и са си разделили полученото възнаграждение.

Изявлението, че ищецът като технически ръководител бил натоварен за извършване на плащанията в дружеството, представлява единствено опит да се структурира фактическа обстановка, която да обуслови логическа връзка между несвързани обстоятелства.

Твърдението, че Д. Х. е заплатил сумата в размер на 8 125 лв. на „* БГ“ ЕООД, за да се предпази от съдебна отговорност, е недостоверно.

Длъжността „технически ръководител“ не е отчетническа и не предполага пълна имуществена отговорност. Що се касае до оправдателен документ, именно на представения по делото документ, подписан от Г. ищецът основава претенцията си и счита, че разполага с годно писмено доказателство за доказване пред съда предаването на сумите, но не счита същото доказателство за годно да се защити при евентуален иск от „* БГ“ ЕООД.

Кодексът на труда съдържа императивни разпоредби относно способите и

начините, по които се изплаща трудовото възнаграждение на работниците- чл.270. ал.3.

В обобщение, изложените в исковата молба обстоятелствата са в по-голямата си част неверни, а истинните такива са групирани по начин да създадат връзка и обусловеност за нуждите на иска.

Поради изложеното, ответникът:

Оспорва обстоятелството, че процесните суми са представлявали трудови възнаграждения.

Оспорва обстоятелството, че А. Г. не е предал дължимото на *, * и *.

Оспорва обстоятелството, че процесните суми изхождат от „* БГ“ ЕООД,

Оспорва обстоятелството, че ищецът Х. е заплатил сумата в размер на 8125лв. на „* БГ“ ЕООД.

Ответникът въвежда следните обстоятелства по спора:

Процесните суми са били предадени на А. Г. въз основа на устен договор за извършване на допълнителни, извън трудовите задължения, строително-монтажни дейности, които той, *, * и * са приели да извършат „на частно“ извън работното им време. Работата, за която им е заплатено, е извършена. Поради конфликт между тях и работодателя „* БГ“ ЕООД и четиримата са били изгонени от обекта „*-гр. * именно от ищеца Х.. Впоследствие дружеството е било осъдено да заплати и на четиримата освен дължимото трудово възнаграждение за месец октомври 2017г., също и обезщетение за недопускане на работа за периода 29.11.2017г.-09.01.2018г. Повод за конфликта е неплащането на трудовите им възнаграждения за месеците октомври и ноември 2017г., за които работниците са сезирали Инспекция по труда. След оплакването им и предписание от Инспекцията, са им били заплатени възнагражденията за месец ноември 2017г. Едва тогава разбират, че във ведомостите за заплати за месец октомври фигурират техни подписи за получени възнаграждения. Сезират РП - *, която образува ДП 219/18г. Не се установява кой е положил подписите във ведомостта за месец октомври, но категорично се установява, че подписите не изхождат от Г., *, * и *. Ведомостите е държал ищеца Х..

По представените писмени доказателства, ответникът оспорва истинността на документ/разписка/ за предадени пари на ответника. Не оспорва истинността на подписа на А. Г., нито истинността на текста, предхождащ подписа, но твърди, че първа страница на този документ е допълнително създадена, с цел да свърже плащането на сумата с изложението на ищеца и не е част от документа /разписка/.

Ответникът оспорва истинността на квитанция към ПКО №7/14.09.2021г.

Твърди, че документа е създаден за нуждите на спора и не отразява действителни действия. Прави впечатление идентичността на части от Покана, изпратена до Г. и Покана, изпратена до ищеца Х.. Конкретно -последният абзац на двете е напълно идентичен. Чрез настоящия иск се цели да бъде пререшен спора между него и „* БГ“ ЕООД.

Съдът, след преценка на изложеното в исковата молба, отговора, становищата на страните в съдебно заседание, писмените защиты, и като обсъди събраните по делото писмени и гласни доказателства, заключенията по назначената ССЧЕ, установи следното от фактическа и правна страна:

На първо място, по допустимостта на предявения иск, съдът намира за неоснователно възражението на ответника с оглед воденото гр.дело №20591//2018г. по

описа на РС- Пловдив. Страни в производството по делото пред ПРС са „* БГ“ ЕООД като ищец и ответника А. Г.. В настоящото производство ищец е Д. Х., като предмет на спора е факта на плащането от ищеца Х. и наличието на основание за получаване на паричната сума и основанието да бъде задържана от ответника. В този смисъл, подлежат на изследване самостоятелно и отделно предпоставките за уважаване на претенцията с правната квалификация, на която е заявена.

По съществото на спора, относно разпределението на доказателствената тежест по предявения иск, следва да се посочи, че по спорове във връзка с неоснователно обогатяване с правната квалификация на чл. 55, ал. 1 ЗЗД е налице трайно установена съдебна практика- така Решение № 138/07.10.2009 г. по т. д. № 375/2009 г. на ВКС, ТК, II т. о., Решение № 556/13.07.2010 г. по гр. д. № 46/2009 на ВКС, IV г. о. на ВКС и др., че във всички хипотези на неоснователно обогатяване по чл. 55, ал. 1 ЗЗД - начална липса на основание, неосъществено или отпаднало основание, се приема, че общият правопораждащ факт е този на плащане на сумата, чието връщане се претендира (в тази насока е и ППВС 1/79 - т. 1, в което са разграничени отделните хипотези/.

В случая, казуса по делото с оглед твърденията в исковата молба, се свежда до посоченото, че ищецът Д. Х., като технически ръководител, е предал парична сума на ответника А. Г. – работник строителство, в размер на 8 125,00 лева с цел изплащането им на работещи на обекта „*“ гр.* строителни работници за трудови възнаграждения, който от своя страна не я е изплатил /предал/ на лицата, за които е била предназначена и това е наложило ищецът Д. Х. да плати на дружеството- работодател процесната парична сума в размер на 8 125,00 лева.

Правопораждащият факт за настоящата претенция е този на плащане на сумата, поради което съгласно правилото на чл. 154, ал. 1 от ГПК в тежест на ищеца е да докаже само настъпването на този факт, т.е., да докаже единствено даването, а в доказателствена тежест на ответника е да установи съществуването на основание да получи и съответно да задържи даденото. Ако получилият паричната сума- облагата, не докаже категорично, че има основание да я задържи, то той дължи нейното връщане.

Тъй като основателността на предявения иск предполага ищецът да докаже, че в полза на ответника е направил престация на парична сума, в тази връзка от събраните доказателства се установява следното:

Между страните няма спор, че през 2017г. както ищецът Х., така и ответникът Г. работили на обект „*“ гр.*, като ищецът Д. Х. бил технически ръководител, а ответникът А. Г. работник строителство. В отговора си ответникът заявява, че признава последните обстоятелства, а именно, че в периода месец октомври-декември 2017г. е работил по трудово правоотношение в „* БГ“ ЕООД на длъжност „работник строителство“, че в същия период двамата работили на обект „*“-гр. *.

Ответникът А. Г. не оспорва, че реално му е платена сума в размер веднъж на 5 125 лева, и втори път в размер на 3000 лева /общо 8 125 лева/, което изрично се

заявява, чрез процесуалния му представител в проведеното съдебно заседание на 26.10.2022г., но като основание за получаването на тези парични суми въвежда други обстоятелства, а именно, че тя е получена от Г. по устен договор за дейности, които са извършени в същия обект „*“ * извън рамките на установеното работно време и извън трудовото правоотношение, не касаят трудовите правоотношения /посочено в протокола от съдебното заседание, проведено на 26.10.2022г. на л.63 от делото/. Тези обстоятелства се излагат от ответника и в отговора на исковата молба.

Ответната страна обаче, не установи по категоричен начин, че тази парична сума общо от 8 125,00 лева му е била предадена от друго лице, а не от Д. Х.. В тази връзка, в хода на делото бе разпитан и свидетеля З. М. С., който дава показания, че не е участвал в организацията по изграждането на обекта „*“ на ул. „*“ в края на 2017г. Свидетелства, че не е предавал парични суми на А. Г. на 10.11.2017г. и на 19.11.2017г., че не е предавал парични суми по никакъв повод. Не е участвал и в среща с А. Г. и Д. Х., на която на Г. са предавани парични суми. Изобщо не знае за такива суми. Свидетелят З. С. сочи, че след 2012г. е преустановил строителната си дейност и в периода 2016г.- 2018г. не е възлагал на А. Г. или на други лица строително-монтажни и ремонтни дейности, не е осъществявал контрол по изпълнение на сключени договори по обществени поръчки и по-конкретно за „*“ гр.*; ул. „*“ №13. Свидетелства, че лично той не е възлагал дейности на лицата А. Г., * *, * и * *, на тези лица не е възлагал строително-ремонтни дейности през есента на 2017г. и не е извършвал никакви плащания на А. Г..

Въпреки оспорването от ответника, прави впечатление и е видно, че претендираната от ищеца Х. парична сума в размер на 8 125,00 лева по исковата молба, сумата по поканата от „* БГ“ ЕООД до ищеца Х. за връщането ѝ от 30.07.2021г./връчена на 02.08.2021г./, тази по квитанцията към Приходен касов ордер №7/14.09.2021г., които ищецът Х. е платил на „* БГ“ ЕООД на основание поканата, разписката на л.4 от делото във водената тетрадка с техн. ръководител Х., изцяло съвпада по размер с паричните суми, които ответникът изрично заявява, че не оспорва, че е получил, но на друго основание- в размер веднъж от 5 125 лева и втори път в размер на 3000 лева /общо 8 125 лева/. Ответникът, чиято е доказателствата тежест относно основанието, на което е получил паричните суми, не го доказва. Ответникът не установи въведените от него обстоятелства в отговора, че сумите са били предадени на А. Г. въз основа на устен договор за извършване на допълнителни, извън трудовите задължения, строително-монтажни дейности, които той, *, * и * са приели да извършат „на частно“ извън работното им време. Без значение е дали паричните суми от 5 125 лева и 3000 лева са за монтаж, поставяне на топлоизолация, демонтаж на водосточни тръби, аванс за шпакловка /описано в тетрадката на л.4 от делото/, то те са безспорно за извършване на възложената работа по обекта. Така че съдът приема, че не се касае за различни основания. Както свидетелства и св. *, в трудовите им договори било записано строителство, но е включвало да се вдигне скеле, да се направи топлоизолация и поставяне на мрежи. Такива възложени строителни дейности сочи и свидетеля *.

Че ответникът Г. е получил тази парична сума от ищеца Х. общо в размер на 8 125,00 лева- 5 125 лева платена на 10.11.2017г., и 3000 лева на 19.11.2017г., се потвърждава и от приложения отчет, воден с начална дата 03.11.2017г. на л. четвърти от делото, за обект с технически ръководител Д. Х., имащо характер на разписка за платените и получени от Г. парични суми.

В приложената на л.4-ти от делото тетрадка е отразено Отчет на работа и извършване на плащане, Тех. р- л Д. Х., с начало 03.11.2017г., като на гърба на л.четвърти е отразено А. Г. и са описани дейности за монтаж фасадно скеле, полагане

на топлоизолация и демонтаж водосточни тръби, като под тях е записана сумата 5 125 лева – платена на 10.11.2017г., както и подпис срещу А. Г.. Също така е записана дата 19.11.2017г. Аванс за шпакловка – 3000 лева, получил А. Г. и подпис срещу името му.

Според заключението по назначената съдебна графологическа експертиза ръкописният текст и подписа върху гърба на 4-ти лист от делото от представената за изследване тетрадка, са изписани от ищеца Д. Х.. Последното, едновременно с установеното по заключението на вещото лице по ССЧЕ, за което по-долу ще бъдат изложени съображения, затвърждават извода, че това са паричните суми платени от ищеца Д. Х. на ответника А. Г.. А освен това, ответникът не оспори, че реално е получил сумите, описани в тетрадката на л.4-ти. Същевременно, не установи и не докажа от кого са платени и получени от него паричните суми от 3000 лева и 5 125 лева-общо 8 125 лева, и за какво друго основание, за какви други допълнителни дейности по строителството Т.е., въпреки оспорването от ответната страна, не става ясно какви са тези допълнителни дейности, а се доказва, че са получени от Г..

Така платените суми съвпадат и с платената от Х. парична сума по квитанцията по Приходен касов ордер №7/14.09.2021г. на * БГ ЕООД, поради отправената до него покана, връчена му на 02.08.2021г. Ищецът Х. е поканен от * БГ ЕООД да възстанови именно платените общо 8 125 лева, които не са били изплатени именно за възнаграждения за извършена работа за обект „*“ гр.*.

Безспорно, изцяло съвпадат по размер и основание паричните суми, които * БГ е поискало да се възстановят от ищеца Х., с тези, които са били плащани на ответника Г. и платените такива по квитанцията по Приходен касов ордер №7/14.09.2021г. на * БГ ЕООД. Сумата по квитанцията по Приходен касов ордер №7/14.09.2021г. на * БГ ЕООД ищецът Х. е платил със свои средства, като не отрича, че ги е получил от дружеството, а се доказва и че е платил такава парична сума в този размер на ответника Г. именно за строителните дейности, които не се спори, че са били осъществявани от бригада, установено от показанията на св.* , св.Ичев и св.*.

Предвид посоченото, остана недоказано направеното оспорване с отговора на ответника А. Г. на истинността на документ /разписка/ за предадени пари на ответника и истинността на квитанция към ПКО №7/14.09.2021г. Това е така, защото се установи плащането на паричните суми от ищеца на ответника Г.. Липсва основание да се приеме, че тази сума е следвало да се плати на Г. и да остане за него, именно защото както сочи и самия ответник в чл.270, ал.3 от КТ е установен реда за изплащане на трудовите възнаграждения. Следва да се посочи, че в отговора се заявява, че в приложения лист от воден отчет ответната страна не оспорва истинността на подписа на А. Г., нито истинността на текста, предхождащ подписа.

Че ищецът Д. Х., като технически ръководител, е отговарял освен за изпълнението на ремонтните работи на обекта „*“ в гр.*, също и за плащанията на възнагражденията на работниците, се установява и от показанията на свидетеля *. Свидетелства и че е присъствал на плащанията, които Х. е правил през м.ноември 2017г., платени на А. Г., в размер на 3000 лева и 5000 лева за възнаграждения на бригадата, които суми е трябвало да се платят чрез Г., който собственоръчно се подписвал и получавал сумите. Х. получавал парите за възнаграждение от * БГ и ги разпределял за възнагражденията, които трябвало да се платят на бригадата на А. Г.. На свидетеля станало известно и че се наложило Д. Х. да връща паричните суми на * БГ, а именно изплатената на Г. сума.

Показанията на свидетелите * и * *, че св.З. С. възложил работата, че той плащал и конкретно, че платил на Г. сумата в размер на 8 125,00 лева за свършената работа, се опровергават както от събраните писмени и гласни доказателства, които

съдът обсъди по-горе и изложи доводите си, така и от останалите гласни доказателства – показанията на свидетеля З. С., който свидетелства, че не е участвал в организацията по изграждането на обекта „*“ на ул. „*“ в края на 2017г., че не е предавал парични суми на А. Г. на 10.11.2017г. и на 19.11.2017г., че в периода 2016г.- 2018г. не е възлагал на А. Г. или на други лица строително-монтажни и ремонтни дейности, не е осъществявал контрол по изпълнение на сключени договори по обществени поръчки и по-конкретно за „*“ гр.*, ул. „*“ №13. Подкрепящи писмените доказателства са и показанията на свидетеля * за обстоятелството относно плащанията.

Няма и никакви данни по делото свидетелят З. С. да е имал качеството да възлага работа във връзка със строителни дейности на обекта „*“ и в тази връзка да е имал задължението да плаща, няма разписка или друг документ, който да доказва извършено от св. З. С. плащане. В този смисъл не се подкрепят показанията на свидетелите * и * в тази им част относно участието на св. З. С. в изпълнението на строителната дейност на обекта, както и правени от него плащания.

Видно и от представеното по делото заверено копие от договор №Д-610/20.09.2017г. възложител е Община *, а * БГ ЕООД – изпълнител относно СМР за обект Многофамилна жилищна сграда „*“ гр. *. Последното се установява и от постъпилия от Община * Протокол за откриване на строителна площадка и определяне на строителна линия и ниво на строежа от 02.11.2017г.

С оглед изясняване на въпросите подаван ли е към ТД на НАП разход за „* БГ“ ЕООД в размер на 8 125,00 лева през м.ноември на 2017г. и подадени ли са данни за приход от „* БГ“ ЕООД за м.септември на 2021г., за осчетоводяването на сума в размер на 8 125,00 лева като разход за трудови възнаграждения през 2017г. и като приход през м.септември на 2019г., в хода на делото бе назначена съдебно-счетоводна експертиза, със заключението си по която вещото лице изяснява, че предвид разпоредбата на чл.124, ал.1 от ЗДДС, според която регистрираните по този закон лица водят задължително следните регистри: дневник за покупките и дневник за продажбите, в които отразяват само данъчни документи по смисъла на чл.112, ал.1 от ЗДДС, а именно фактури, известия към фактури и протоколи, в дневника за покупките за данъчен период ноември 2017г. и дневника за продажбите за данъчен период септември 2021г. няма и не би могло да има включване на платежни документи свързани с трудови възнаграждения. Съгласно представените на вещото лице счетоводни регистри от „* БГ“ ЕООД, вещото лице по ССЧЕ е констатирало, че:

- през месец ноември 2017 г. на 09.11.2017 г. с РКО №987 и на 17.11.2017 г. с РКО №998 са отразени предоставяни суми в брой от дружеството на Д. Х., съответно 9000,00 лв. и 8000,00 лв. с основание „За заплати“, за което са взети две счетоводни операции: Д-т с/ка 422 „Подотчетни лица“ / К-т с/ка 501 „Каса в левове“ като по сметка 422, сумите са записани с кореспондиращ аналитичен признак „Д. Х.“.

- на 19.11.2017 г. е отразено изплащане на възнаграждение на персонал на дружеството от Д. Х., за което е взета счетоводна операция: Д-т с/ка 421 „Персонал“ / К-т с/ка 422 „Подотчетни лица“ за сумата от 17000,00 лв. и основание „Заплати м.10.2017 г.“ с аналитичен признак „Д. Х.“. - през месец септември 2021 г. на 14.09.2021 г. с ПКО №7 е отразена постъпила сума в касата на „* БГ“ ЕООД от Д. Х., за което е взета счетоводна операция: Д-т с/ка 501 „Каса в левове“ / К-т с/ка 498 „Други дебитори“ за сумата от 8125,00 лв. и основание „Плащане сума по покана от 02.08.2021 г.“ с кореспондиращ аналитичен признак „Д. К. Х.“.

Така изясненото със заключението по назначената ССЧЕ отново потвърждава извода, че от дружеството „* БГ“ ЕООД са били предоставени парични средства на Д. Х. с основание за заплати. И впоследствие е постъпила и сумата в касата на * БГ ЕООД по цитирания вече ПКО от 14.09.2021г.- с основанията за плащане сума по покана от

02.08.2021г., в размер на 8 125,00 лева.

Според допълнителното заключение по ССЧЕ при извършените изчисления от вещото лице е установило, че евентуално дължимите нетни възнаграждения по трудови правоотношения са в размер на 18 735,78 лв., а по граждански договори в размер на 787,43 лв.. Общия размер на дължимото нетно възнаграждение за месец октомври 2017г. е в размер на 25400,50 лв., която сума счита за съпоставима със сумата от 25564,60 лв. от счетоводството на дружеството. За м. октомври 2017 г. на ответника А. И. Г. е изплатено нетно възнаграждение в размер на 342,47 лв. За м.октомври 2017 г. на работниците *й * * е изплатено нетно възнаграждение в размер на 358,78 лв, на * * е изплатено нетно възнаграждение в размер на 342,47 лв. и на * * * е изплатено нетно възнаграждение в размер на 342,47 лв.

С водените дела за заплащане на възнагражденията на работилите на обекта строителни работници се потвърждава, че не са им били изплатени от ответника Г., въпреки, че са били получени от него. Следва да се посочи, че ответникът в отговора си излага, че не отговаря на истината твърдението, че Г. не е предал следващите се суми на останалите и обяснява, че четиримата работили заедно като бригада и си разделили полученото възнаграждение. Т.е., ответникът признава, че е получил сума. Ако тези суми бяха предадени от Г. напълно, тогава се поставят и въпросите по каква причина в този случай са били водени дела за неизплатени трудови възнаграждения.

Предвид всичко изложено по- горе, в хода на делото се установи факта на плащането, извършено от ищеца Д. Х. на паричната сума в размер на 8 125,00 лева на ответника А. Г. и впоследствие останала за негова сметка, като я е изплатил със свои средства на дружеството * БГ ЕООД, доказващо се със заключението по съдебно-счетоводната експертиза.. Ответникът не доказва различно, друго основание, на което да е получил паричната сума в общ размер от 8 125,00 лева /от друго лице или за други строителни дейности , на друго основание/, което да му дава и основанията да я задържи. Овeтникът не установи за какво е получил паричната сума, освен за възнагражденията, за които е трябвало да бъде изплатена, а негова е доказателствената тежест за това обстоятелство, не доказва, че има основание да задържи тази сума.

За основателността на иска по чл.55, ал.1 от ЗЗД предл.първо от ЗЗД от значение е факта на плащането, което се доказва. Затова неоснователно се явява и възражението на ответника, че сумата не съответства по размер на дължимите месечни трудови възнаграждения, което обстоятелство е неотнoсимо.

По горните мотиви, ще следва предявения от ищеца Д. Х. иск да се уважи, като ответникът А. И. Г. бъде осъден да заплати на ищеца Д. К. Х. сумата в размер на 8 125 лева, платена без основание, с която ответникът неоснователно се е обогатил, ведно с акцесорната претенция за законна лихва, считано от датата на предявяване на иска 20.01.2022г. до окончателното ѝ изплащане.

С оглед изхода на спора, ще следва на ищеца да се присъдят направените по делото съдебни разноси- 325,00 лева платени държавна такса, 883,50 лева адвокатско възнаграждение, 100,00 лева възнаграждение за вещо лице по назначената съдебна графологическа експертиза, 10,00 лева разноси за разпит на свидетеля З. С., 15,00 лева- подадена частна жалба по чгр.дело №както и 118,00 лева във връзка с искането за допускане на обезпечението на бъдещ иск по чгр.дело №472/2021г. по описа на РС- *- общо 1 451,50 лева.

По горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА А. И. Г., ЕГН*****, с адрес **, да заплати на Д. К. Х., ЕГН*****, с адрес **, сумата в размер на **8 125 лева /осем хиляди сто двадесет и пет лева/**, платена без основание, на основание чл.55, ал.1, предл.първо от ЗЗД, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на предявяване на иска 20.01.2022г. до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА А. И. Г., ЕГН*****, с адрес **, да заплати на Д. К. Х., ЕГН*****, направените съдебни разноси в размер общо в размер на **1 451,50 лева /хиляда четиристотин петдесет и един лева и петдесет ст./**.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ОС- Смолян в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Смолян: _____